Pakeitimas 1
Alejandro Cercas, Frédéric Daerden
S&D frakcijos vardu
Ilda Figueiredo
GUE/NGL frakcijos vardu

Pranešimas **A7-0233/2010**
Ilda Figueiredo
Minimalių pajamų vaidmuo kovojant su skurdu ir skatinant įtraukties principais grindžiamą visuomenę Europoje
2010/2039(INI)

Pasiūlymas dėl rezoliucijos (Darbo tvarkos taisyklių 157 straipsnio 4 dalis), keičiantis su teisės aktų leidyba nesusijusį pasiūlymą dėl rezoliucijos A7-0233/2010

Europos Parlamento rezoliucija dėl minimalių pajamų vaidmens kovojant su skurdu ir skatinant įtraukties principais grindžiamą visuomenę Europoje

Europos Parlamentas,

– atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 4, 9, 14, 19, 151 ir 153 straipsnius,

– atsižvelgdamas į 1979 m. JT konvenciją dėl visų formų diskriminacijos panaikinimo moterims (angl. CEDAW),

– atsižvelgdamas į 1948 m. Visuotinę žmogaus teisių deklaraciją, dar kartą patvirtintą per 1993 m. pasaulinę konferenciją žmogaus teisių klausimais, ypač į jos 3, 16, 18, 23, 25, 26, 27 ir 29 straipsnius,

– atsižvelgdamas į 1966 m. Jungtinių Tautų tarptautinį ekonominių, socialinių ir kultūrinių teisių paktą,

– atsižvelgdamas į Tūkstantmečio vystymosi tikslus, 2000 m. nustatytus Jungtinių Tautų, visų pirma į siekį sumažinti ypač didelį skurdą ir badą (pirmas tikslas), užtikrinti visuotinį pradinį išsilavinimą (antras tikslas) ir užtikrinti lyčių lygybę (trečias tikslas),

– atsižvelgdamas į Tarptautinės darbo organizacijos (TDO) konvenciją Nr. 26 ir konvenciją Nr. 131 dėl minimalaus darbo užmokesčio nustatymo ir konvenciją Nr. 29 bei konvenciją Nr. 105 dėl priverstinio darbo panaikinimo,

– atsižvelgdamas į TDO Visuotinį darbo vietų paktą,

– atsižvelgdamas į Jungtinių Tautų ir TDO padoraus darbo darbotvarkes,

– atsižvelgdamas į Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartiją, ypač į jos nuostatas dėl

socialinių teisių[1],

– atsižvelgdamas į Europos Sąjungos Pagrindinių teisių chartijos 34, 35 ir 36 straipsnius, kuriuose aiškiai apibrėžiamos teisės į socialinę paramą ir paramą aprūpinant būstu, aukšto lygio žmonių sveikatos apsaugą ir teisė naudotis bendrus ekonominius interesus tenkinančiomis paslaugomis[2],

– atsižvelgdamas į Tarptautinės darbo organizacijos ataskaitą „Pasaulio aljansas prieš prievartinį darbą. Pasaulinė ataskaita pagal TDO pagrindinių darbo principų ir teisių deklaraciją. 2005 m. generalinio direktoriaus ataskaita“,

– atsižvelgdamas į 1992 m. birželio 24 d. Tarybos rekomendaciją 92/441/EEB dėl pakankamų išteklių ir socialinės paramos socialinės apsaugos sistemose bendrų kriterijų (rekomendacija dėl minimalių pajamų)[3],

– atsižvelgdamas į 1992 m. liepos 27 d. Tarybos rekomendaciją 92/442/EEB dėl socialinės apsaugos tikslų ir politikos suderinimo[4],

– atsižvelgdamas į 2008 m. gruodžio 16–17 d. vykusio Užimtumo, socialinės politikos, sveikatos ir vartotojų reikalų tarybos 2916-ojo posėdžio išvadas[5],

– atsižvelgdamas į 2008 m. spalio 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendimą Nr. 1098/2008/EB dėl Europos kovos su skurdu ir socialine atskirtimi metų (2010 m.)[6],

– atsižvelgdamas į 2006 m. rugsėjo 6 d. Europos Parlamento rezoliuciją dėl Europos ateities socialinio modelio[7],

– atsižvelgdamas į savo 2008 m. spalio 9 d. rezoliuciją dėl socialinės įtraukties skatinimo ir kovos su skurdu, įskaitant vaikų skurdą, Europos Sąjungoje ir į Užimtumo ir socialinių reikalų komiteto pranešimą bei į Moterų teisių ir lyčių lygybės komiteto nuomonę (A6-0364/2008)[8],

– atsižvelgdamas į savo 2009 m. gegužės 6 d. rezoliuciją dėl atnaujintos socialinės darbotvarkės[9],

– atsižvelgdamas į 2008 m. spalio 3 d. Komisijos rekomendaciją dėl iš darbo rinkos išstumtų asmenų aktyvios įtraukties ir į savo 2009 m. gegužės 6 d. rezoliuciją dėl iš darbo rinkos išstumtų asmenų aktyvios įtraukties[10],

– atsižvelgdamas į 2008 m. balandžio 22 d. Europos Parlamento rašytinį pareiškimą

[1] OL C 364, 2000 12 18.
[2] OL C 303, 2007 12 14, p. 1.
[3] OL L 245, 1992 8 26, p. 46–48.
[4] OL L 245, 1992 8 26, p. 49–52.
[5] Europos Sąjungos Tarybos pranešimas spaudai Nr. 16825/08 (Presse 358) p. 18.
[6] OL L 298, 2008 11 7, p. 20.
[7] OL C 305E, 2006 12 14, p. 141.
[8] OL C 9E, 2010 1 15, p. 11.
[9] Priimti tekstai, P6_TA(2009)0370.
[10] Priimti tekstai, P6_TA(2009)0371.

Nr. 0111/2007 dėl gatvės benamių klausimo sprendimo[1],

– atsižvelgdamas į 2010 m. kovo 3 d. Komisijos komunikatą „2020 m. Europa. Pažangaus, tvaraus ir integracinio augimo strategija“[2],

– atsižvelgdamas į Komisijos 2010 m. balandžio 27 d. pateiktą pasiūlymą dėl Tarybos sprendimo dėl valstybių narių užimtumo politikos gairių[3],

– atsižvelgdamas į Europos Parlamento darbo tvarkos taisyklių 48 straipsnį,

– atsižvelgdamas į Užimtumo ir socialinių reikalų komiteto pranešimą (A7-0233/2010),

A. kadangi įgyvendinant 2005–2010 m. Komisijos socialinę darbotvarkę 2010-ieji paskelbti Europos kovos su skurdu ir socialine atskirtimi metais, siekiant nustatyto tikslo – dar kartą patvirtinti ir didinti ES politines pastangas, apie kurias pranešta pradedant įgyvendinti Lisabonos strategiją, taikant priemones, kurių įtaka lemiama skurdo mažinimui,

B. kadangi skurdas ir socialinė atskirtis yra žmogaus orumo ir pagrindinių žmogaus teisių pažeidimai ir pagrindinis pajamų rėmimo sistemų tikslas turi būti padėti žmonėms įveikti skurdą ir suteikti jiems galimybę oriai gyventi,

C. kadangi, nepaisant ekonominio klestėjimo ir visų deklaracijų apie skurdo mažinimą, socialinė nelygybė dar labiau išryškėjo ir 17 proc. gyventojų (arba beveik 85 mln. asmenų) 2008 m. pabaigoje gyveno žemiau skurdo ribos net ir gaudami socialines išmokas[4], kai 2005 m. šis skaičius buvo 16 proc., o 2000 m. 15 ES valstybių narių – 15 proc.,

D. kadangi vaikų ir jaunuolių iki 17 metų amžiaus skurdo rizikos ribos rodiklis yra didesnis, palyginti su visais gyventojais; kadangi šis rodiklis 2008 m. 27 ES valstybėse narėse siekė 20 proc., o pats didžiausias valstybės narės skurdo rizikos ribos rodiklis buvo 33 proc.,

E. kadangi pagyvenę asmenys taip pat susiduria su didesne skurdo rizika nei kiti gyventojai; kadangi 65 metų amžiaus ir vyresnių žmonių skurdo rizikos lygis 27 ES valstybėse narėse 2008 m. siekė 19 proc., 2005 m. – 19 proc. ir 2000 m. – 17 proc.,

F. kadangi tam tikruose sektoriuose nuolat laikosi aukštas laikinų darbo vietų ir mažų darbo užmokesčių lygis ir dėl to nusistovėjo didelis darbuotojų, kuriems gresia skurdo rizika, skaičius; kadangi dirbančių gyventojų skurdo rizikos vidutinis lygis 27 ES valstybėse narėse 2008 m. siekė 8 proc., 2005 m. – 8 proc., o 2000 m. 15 ES valstybių narių – 7 proc.,

G. kadangi 1992 m. birželio 24 d. rekomendacijoje 92/441/EEB Taryba valstybėms narėms

[1] Priimti tekstai, P6_TA(2008)0163.
[2] COM(2010)2020, 2010 3 3.
[3] COM(2010)193 galutinis.
[4] Kiekvienoje šalyje skurdo riba yra 60 proc. nacionalinių medianinių pajamų, t. y. jos mažesnės už vidutines pajamas.

rekomenduoja pripažinti kiekvieno asmens pagrindinę teisę gauti socialinę paramą ir oriam gyvenimui pakankamus išteklius; kadangi 1992 m. liepos 27 d. rekomendacijoje 92/442/EEB Taryba valstybėms narėms rekomenduoja užtikrinti tinkamą gyvenimo lygį; kadangi 1999 m. gruodžio 17 d. išvadose Taryba patvirtino socialinės integracijos propagavimą kaip vieną socialinės apsaugos modernizavimo ir gerinimo tikslų,

H. kadangi didelę skurdo riziką patiriančių gyventojų grupę sudaro moterys – dėl nedarbo, atsakomybės už rūpinimąsi nesidalijimo, laikino ir mažai apmokamo darbo, atlyginimų skirtumų bei mažesnių socialinių ir senatvės pensijų,

I. kadangi moterims kyla didesnė grėsmė atsidurti už visiško skurdo ribos nei vyrams; kadangi nuolatinė skurdo feminizacijos tendencija Europos šalių visuomenėje rodo, kad esama socialinės apsaugos bazė ir išsamios ES socialinės, ekonominės ir įdarbinimo strategijos parengtos taip, kad neatitinka moterų poreikių ir moterų darbui būdingų skirtumų; kadangi Europoje sprendžiant moterų skurdo ir socialinės atskirties problemą reikalingi specialūs, įvairiapusiai ir su lyties aspektu susiję sprendimai,

J. kadangi moterims, ypač senyvo amžiaus, kyla didesnė skurdo grėsmė nei vyrams, nes socialinės apsaugos sistemos dažnai pagrįstos nuolatinio mokamo darbo principu; kadangi individualizuota teisė gauti pakankamas minimalias pajamas neturėtų būti priklausoma nuo su darbu susijusių įmokų,

K. kadangi jaunimo nedarbas, išaugęs visoje Europos Sąjungoje iki beprecedenčio lygio ir pasiekęs 21,4 proc., svyruoja nuo 7,6 proc. Nyderlanduose iki 44,5 proc. Ispanijoje bei 43,8 proc. Latvijoje, ir jauniems žmonėms siūlomas profesinis mokymas ir stažuotės dažnai yra neapmokami arba menkai apmokami,

L. kadangi ES vienas iš penkių jaunesnių nei 25 metų amžiaus asmenų yra bedarbis, o vyresni nei 55 metų amžiaus darbuotojai yra tie Europos piliečiai, kuriuos nedarbas palietė labiausiai ir kurie taip pat susiduria su ypatinga ir rimta mažėjančios tikimybės gauti darbą būnant tokio amžiaus problema,

M. kadangi finansų ir ekonomikos krizė lėmė sumažėjusią darbo vietų pasiūlą: skaičiavimai rodo, kad nuo 2008 m. rugsėjo mėn. prarasta daugiau kaip 5 mln. darbo vietų ir kad vis daugiau žmonių jaučiasi finansiškai nesaugūs,

N. kadangi nėra oficialių Europos duomenų apie ypač didelio skurdo padėtį, pvz., benamystę, ir todėl sunku suvokti dabartines tendencijas,

O. kadangi Europos kovos su skurdu ir socialine atskirtimi metai turėtų būti galimybė geriau informuoti visuomenę apie skurdą ir dėl jo atsirandančią socialinę atskirtį, taip pat gerinti politinius šios atskirties problemos sprendimus, kadangi šiais metais turi būti skatinama aktyvi įtrauktis, tinkamos pajamos, galimybės naudotis kokybiškomis paslaugomis ir būdai, kuriais būtų padedama rasti padorų darbą, kadangi siekiant visų šių tikslų reikia teisingai perskirstyti turtą ir imtis priemonių bei tokios politikos, kurios užtikrintų veiksmingą ekonominę ir socialinę sanglaudą visos Europos Sąjungos ir jos regionų lygmeniu, ir kadangi minimalios pajamos gali būti tinkama paribyje atsidūrusių ir pažeidžiamų asmenų apsaugos priemonė,

P. kadangi pagrindiniai Europos kovos su skurdu ir socialine atskirtimi metų tikslai ir principai yra šie: teisių pripažinimas, dalijimasis atsakomybe ir dalyvavimas, sanglauda, įsipareigojimas ir konkretūs veiksmai,

Q. kadangi siekiant paraginti valstybes nares nustatyti minimalių pajamų ribą, kuri padėtų padidinti gyvenimo lygį ir dar paskatintų konkurencingumą, turi būti teisingai įvertintas ES 27 valstybių narių ekonominis ir finansinis klimatas,

R. kadangi ES įsipareigojo įgyvendinti Jungtinių Tautų tūkstantmečio vystymosi tikslus ir laikytis rezoliucijos, skelbiančios antrąjį Jungtinių Tautų kovos su skurdu dešimtmetį (2008–2017 m.),

S. kadangi reikėtų atsižvelgti į skurdo ir socialinės atskirties daugialypį pobūdį ir į tai, jog esama ypač pažeidžiamų gyventojų grupių, pvz., vaikai, moterys, senyvo amžiaus asmenys, neįgalieji ir kiti, įskaitant imigrantus, etnines mažumas, daugiavaikes arba vienišų tėvų šeimas, lėtinėmis ligomis sergančius ligonius ir benamius, ir kadangi būtina įtraukti prevenciją ir kovą su skurdu ir socialine atskirtimi į kitas Europos politikos sritis; kadangi reikia valstybėms narėms parengti gaires, siekiant jas įtraukti į nacionalinę politiką ir užtikrinti kokybiškas saugumo ir socialines sistemas, visuotinę prieigą prie viešosios infrastruktūros ir prie kokybiškų visuotinės svarbos viešųjų paslaugų, padorias ir kokybiškas darbo sąlygas ir darbo vietas, užtikrinti teises bei garantuojamas minimalias pajamas, kurios padėtų išvengti skurdo ir kurios visiems suteiktų galimybę dalyvauti socialiniame, kultūriniame bei politiniame gyvenime ir gyventi oriai,

T. kadangi didžiulis skurdo lygis neigiamai veikia ne tik Europos socialinę sanglaudą, bet ir mūsų ekonomiką, nes nuolatinė didelės mūsų visuomenės dalies atskirtis silpnina mūsų ekonomikos konkurencingumą ir stiprina spaudimą mūsų valstybių biudžetams,

U. kadangi būtina nustatyti bendrą tikslą, ypač atsižvelgiant į strategiją „Europa 2020“ teikiant pirmenybę ekonominei ir socialinei bei teritorinei sanglaudai ir pagrindinių žmogaus teisių gynimui, todėl reikia suderinti ekonomikos, užimtumo, socialinę, regioninę ir aplinkos politiką ir teisingai perskirstyti turtą ir pajamas, atsižvelgiant į didžiulį priklausomybės rodiklių augimą, ir todėl būtina atlikti visų sprendimų socialinio poveikio tyrimus ir taikyti Sutartyje dėl Europos Sąjungos veikimo numatytą visais lygiais taikomą socialinės apsaugos sąlygą (9 straipsnis),

V. kadangi pagarba žmogaus orumui yra pagrindinis Europos Sąjungos principas, kurį įgyvendinant siekiama skatinti visišką užimtumą ir socialinę pažangą, kovoti su socialine atskirtimi ir diskriminacija bei skatinti teisingumą ir socialinę apsaugą,

W. kadangi būtina užtikrinti, kad struktūriniai fondai būtų įgyvendinami, didinami ir kuo geriau panaudojami, siekiant taikyti skurdo prevenciją, užtikrinti socialinę įtrauktį ir kuriant kokybiškas prieinamas darbo vietas, grindžiamas teisėmis,

X. kadangi socialinės apsaugos sistemos daro įtaką užtikrinant vystymuisi būtiną socialinės sanglaudos lygį ir socialinę įtrauktį bei siekiant sušvelninti ekonomikos krizės socialines pasekmes ir todėl reikia nacionaliniu lygiu nustatyti padedančias išvengti skurdo minimalias individualias pajamas, pagerinti dėl konkurencinio spaudimo iš

darbo rinkos išstumtų asmenų lavinimo ir kompetencijų lygį ir užtikrinti lygias galimybes darbo rinkoje bei įgyvendinant pagrindines teises,

Y. kadangi minimalių pajamų sistemų įdiegimas ir stiprinimas yra svarbus ir veiksmingas skurdo įveikimo būdas, kuriuo remiama socialinė integracija ir patekimas į darbo rinką bei suteikiama galimybė žmonėms gyventi padoriomis sąlygomis,

Z. kadangi minimalių pajamų sistemos yra svarbi priemonė, užtikrinanti apsaugą žmonėms, turintiems įveikti socialinės atskirties ir nedarbo padarinius, ir padedanti patekti į darbo rinką; kadangi tokios minimalių pajamų sistemos atlieka svarbų vaidmenį perskirstant turtą ir užtikrinant solidarumą bei socialinį teisingumą ir, ypač krizės metu, vykdo anticiklinę funkciją suteikdamos papildomų lėšų, kad būtų sustiprinta paklausa ir vartojimas vidaus rinkoje,

AA. kadangi, neseniai atliktos Eurobarometro apklausos apie ES gyventojų požiūrį į skurdą duomenimis, didžioji dauguma (73 proc.) respondentų mano, kad skurdas jų šalyse yra didėjanti problema, 89 proc. reikalauja iš savo vyriausybių imtis skubių veiksmų jam įveikti, o 74 proc. tikisi, kad ES taip pat imsis svarbaus vaidmens šioje srityje,

AB. atsižvelgdamas į skausmingus socialinius ekonomikos krizės, dėl kurios daugiau kaip 6 mln. Europos piliečių per pastaruosius dvejus metus prarado darbą, padarinius,

AC. kadangi ekonomikos ir socialinė krizė yra didelė ir veikia skurdo ir socialinės atskirties augimą, nedarbo augimą (nuo 6,7 proc. 2008 m. pradžioje iki 9,5 proc. 2009 m. pabaigoje), taip pat kadangi ilgalaikis nedarbas paliečia kas trečią bedarbį ir ši padėtis dar blogesnė pažeidžiamesnės ekonomikos šalyse,

AD. kadangi Taryba ir Komisija bei tarptautinės organizacijos, kaip antai Tarptautinis valiutos fondas (TVF), ragina kai kurias valstybes nares per trumpą laiką sumažinti savo biudžetų deficitus, dar labiau padidėjusius krizės metu, bei mažinti išlaidas, įskaitant išlaidas socialinėms reikmėms, ir dėl to silpnėja socialinė valstybė ir didėja skurdas,

AE. kadangi būtent dėl ekonominių skirtumų paskirstant pajamas ir turtą, dėl skirtumų darbo rinkoje ir iš to kylančio socialinio neužtikrintumo, dėl skirtingų galimybių naudotis valstybės socialinėmis funkcijomis, kaip antai socialinis draudimas, sveikatos apsauga, švietimas, teisinė sistema ir t. t., kai kuriose valstybėse narėse didėja socialinė atskirtis,

AF. kadangi įgyvendinama Europos socialinės įtraukties politika, ypač 2000 m. pirmo dešimtmečio pradžioje rengiant Lisabonos strategiją patvirtinti tikslai ir atitinkama Europos programa, taikomas atvirojo koordinavimo metodas ir nustatyti bendri tikslai, kurių turi būti pasiekta įgyvendinant nacionalinius veiksmų planus,

AG. kadangi dėl įvairių veiksnių daugumoje Europos Sąjungos valstybių narių yra daug benamių, todėl reikia imtis specialių priemonių, kuriomis būtų siekiama užtikrinti šių žmonių socialinė integracija,

1. pabrėžia, kad reikia imtis konkrečių priemonių skurdui ir socialinei atskirčiai panaikinti, nagrinėjant būdus, kurie padeda grįžti į darbo rinką, užtikrinant teisingą pajamų ir turto paskirstymą, užtikrinant atitinkamas pajamas ir tokiu būdu suteikiant reikšmę ir turinį

Europos kovos su skurdu ir socialine atskirtimi metams, taip pat užtikrinant tvirtus politinius įsipareigojimus, skirtus Tūkstantmečio vystymosi tikslams vykdyti, taip pat įskaitant tinkamų minimalių pajamų sistemų užtikrinimą siekiant visoje Europos Sąjungoje išvengti skurdo ir skatinti socialinę įtrauktį remiantis įvairia nacionaline praktika, kolektyviniais susitarimais ar valstybių narių teisės aktais bei aktyviai skatinant kurti tinkamas pajamų ir socialinės apsaugos sistemas; ragina valstybes nares persvarstyti politiką, kurią vykdant siekiama užtikrinti atitinkamas pajamas, atsižvelgiant į tai, kad, siekiant kovoti su skurdu, reikia nepalankioje padėtyje darbo rinkos atžvilgiu esančioms socialinėms grupėms sukurti padorias ir tvarias darbo vietas; mano, kad visi darbuotojai turi galėti pragyventi oriai; mano, kad socialinė valstybės politika reiškia ir aktyvią darbo rinkos politiką;

2. atkreipia dėmesį į tai, kad dėl pastaruoju metu patiriamo ekonomikos sulėtėjimo, nedarbo lygio augimo ir darbo galimybių sumažėjimo daugeliui žmonių gresia skurdas ir socialinė atskirtis; tai ypač aktualu toms valstybėms narėms, kuriose yra didelis ilgalaikis nedarbas ar prastovos;

3. ragina Komisiją pasinaudoti savo iniciatyvos teise, kad būtų priimta pagrindų direktyva, kuria nustatomas tinkamų Europos minimalių pajamų, apibrėžiamų pagal visoms valstybėms narėms bendrus kriterijus laikantis valstybių narių nacionalinės bendrų derybų praktikos arba įstatymų, principas;

4. ragina toliau siekti tikros pažangos įgyvendinant tikslą dėl minimalių pajamų sistemų pakankamumo, kad būtų galima padėti išbristi iš skurdo visiems vaikams, suaugusiems ir vyresnio amžiaus žmonėms ir užtikrinti jų teisę į gerą gyvenimą;

5. pabrėžia, kad socialinės grupės, gyvenančios skurde, susiduria su sunkumais įvairiose srityse (sveikatos, būsto, švietimo, pajamų ir užimtumo); ragina Komisiją ir valstybes nares rengiant tikslines priemones atsižvelgti į šiuos skirtumus, taip pat pabrėžia, kad viena iš veiksmingiausių skurdo mažinimo priemonių – padaryti darbo rinką prieinamą visiems;

6. pabrėžia, kad būtina ypatingą dėmesį skirti mokymosi visą gyvenimą programoms, nes tai viena iš pagrindinių kovos su skurdu ir socialine atskirtimi priemonių, skatinanti užimtumą ir galimybę įgyti žinių bei patekti į darbo rinką; mano, kad būtina skatinti didesnį darbuotojų, bedarbių ir visų pažeidžiamų visuomenės grupių dalyvavimą mokymosi visą gyvenimą programose ir imtis veiksmingų priemonių kovojant su veiksniais, dėl kurių žmonės išstumiami iš šių sistemų, nes gerinant profesinių kvalifikacijų lygį ir įgyjant naujus įgūdžius gali paspartėti reintegracija į darbo rinką, didėti našumas ir susidaryti galimybės rasti geresnį darbą;

7. pabrėžia, kad reikia valstybių narių lygmeniu imtis priemonių minimalių pajamų ribai, pagrįstai atitinkamais rodikliais, nustatyti, siekiant užtikrinti socialinę ir ekonominę sanglaudą, išspręsti nevienodo dydžio darbo užmokesčio už tą pačią veiklą problemą ir sumažinti skurstančių gyventojų paplitimo visoje Europos Sąjungoje riziką; ragina parengti tvirtesnes ES rekomendacijas dėl tokio pobūdžio priemonių;

8. pabrėžia, kad užimtumą reikia suvokti kaip vieną veiksmingiausią apsaugų nuo skurdo ir kad todėl reikia imtis priemonių skatinti moterų užimtumą, nustatant kokybinius

tikslus siūlomoms darbo vietoms;

9. pabrėžia, kad būtina Europos ir nacionaliniu lygmeniu imtis veiksmų siekiant apsaugoti piliečius ir vartotojus nuo nesąžiningų sutarčių sąlygų, susijusių su paskolų grąžinimu ir kreditų kortelėmis, ir nustatyti sąlygas, reglamentuojančias galimybę gauti paskolas, kurios neleistų namų ūkiams pernelyg daug įsiskolinti ir taip nugrimzti į skurdą ir socialinę atskirtį;

10. pabrėžia daugialypį skurdo ir socialinės atskirties pobūdį ir primygtinai reikalauja, kad į makroekonominę politiką būti įtraukti socialiniai tikslai ir užtikrintas jos socialinis tvarumas; mano, kad socialiniai tikslai turi būti krizės įveikimo strategijos, strategijos „Europa 2020“ ir ekonominės bei socialinės sanglaudos sudedamoji dalis, todėl turi būti parengtos kompleksinės gairės ir veiksmingas socialinio poveikio vertinimas siekiant užtikrinti, kad būtų iš naujo apibrėžti prioritetai ir politikos kryptys, pvz., pinigų, užimtumo, socialinės ir makroekonomikos politika, taip pat Stabilumo ir augimo paktas, konkurencijos, vidaus rinkos, biudžeto ir finansų politika; mano, kad šios politikos kryptys neturi trukdyti socialinei sanglaudai, jos turi užtikrinti, kad būtų įgyvendinamos atitinkamos priemonės ir skatinamos lygios galimybės, siekiant užtikrinti tvirtą krizės įveikimą, grįžti prie biudžeto konsolidavimo ir imtis reformų, kurių reikia ekonomikai, kad būtų galima grįžti į augimo ir darbo vietų kūrimo kelią; ragina taikant atitinkamas priemones patvirtinti politikos kryptis, skirtas teikti veiksmingą paramą toms valstybėms narėms, kurioms labiausiai to reikia;

11. mano, kad Komisija ir valstybių narių vyriausybės prioritetą turi teikti darbo vietų kūrimui, kuris būtų pirmas žingsnis mažinant skurdą;

12. mano, kad minimalių pajamų sistemos turėtų būti įtrauktos į strateginį požiūrį į socialinę integraciją, įskaitant ir bendras politikos kryptis, ir tikslines priemones (susijusias su aprūpinimu būstu, sveikatos priežiūros, švietimo ir mokymo, socialinėmis paslaugomis), kurios padeda žmonėms įveikti skurdą ir patiems siekti socialinės integracijos bei įsitraukti į darbo rinką; mano, kad tikrasis minimalių pajamų sistemų tikslas yra ne vien teikti paramą, bet visų pirma padėti paramos gavėjams pereiti nuo socialinės atskirties prie aktyvaus gyvenimo;

13. primygtinai pabrėžia, kad nustatant minimalių pajamų sumas būtina atsižvelgti į darbuotojų išlaikomus asmenis, ypač vaikus, siekiant pašalinti vaikų skurdą; be to, mano, kad Komisija turėtų rengti metinę kovos su vaikų skurdu pažangos ataskaitą;

14. primygtinai ragina pakeisti kai kuriose šalyse taikomas griežtas priemones, skirtas kovai su ekonomikos krize, ir pabrėžia tikrų solidarumo priemonių svarbą, įskaitant biudžeto lėšų padidinimą, judumą, išankstinį pervedimą ir bendro finansavimo mažinimą, siekiant sukurti deramas darbo vietas, remti gamybinį sektorių ir panaikinti skurdą ir socialinę atskirtį, kad būtų išvengta papildomos ekonominės priklausomybės ar įsiskolinimų didinimo;

15. mano, kad minimalių pajamų sistemų, kurios apimtų konkrečias paramos priemones asmenims, neturintiems pakankamų pajamų ekonominiam apsirūpinimui, ir palengvintų prieigą prie paslaugų, įvedimas visose ES valstybėse narėse būtų vienas veiksmingiausių būdų kovoti su skurdu, užtikrinti reikiamą pragyvenimo lygį ir skatinti socialinę integraciją;

16. mano, kad tinkamos minimalios pajamos turi sudaryti ne mažiau kaip 60 proc. atitinkamos valstybės pajamų vidurkio;

17. pabrėžia, jog reikia įvertinti socialinės įtraukties politiką, taikyti atvirąjį koordinavimo metodą, siekti bendrų tikslų ir įgyvendinti nacionalinius veiksmų planus atsižvelgiant į skurdo didėjimą, siekiant didesnių pastangų Europos Sąjungos ir nacionaliniu lygmenimis, taip pat kovoti su skurdu įgyvendinant platesnio taikymo, nuoseklesnes ir aiškesnes programas, siekiant iki 2015 m. panaikinti absoliutų ir vaikų skurdą, taip pat gerokai sumažinti santykinį skurdą;

18. pakartoja, kad vis dėlto svarbu, jog kartu su minimalių pajamų sistemomis nacionaliniu ir Europos lygmeniu būtų įgyvendinama koordinuota strategija daugiausiai dėmesio skiriant plataus pobūdžio veiksmams ir konkrečioms priemonėms, pvz., aktyviai darbo rinkos politikai, kuri skirta labiausiai nuo darbo rinkos nutolusioms grupėms, mažiau kvalifikuotų asmenų švietimui ir mokymui, taip pat minimalaus atlyginimo, socialinio būsto politikai ir įperkamoms, prieinamoms ir aukštos kokybės viešosioms paslaugoms;

19. primygtinai reikalauja skatinti socialinę integraciją ir įtrauktį, siekiant užtikrinti, kad būtų veiksmingai laikomasi pagrindinių žmogaus teisių, ir aiškiai įsipareigoti parengti Europos Sąjungos ir nacionalines kovos su skurdu ir socialine atskirtimi politikos priemones; mano, kad būtina užtikrinti visuotines galimybes (be fizinių kliūčių ir kalbos barjerų) patekti į darbo rinką, naudotis viešosiomis sveikatos apsaugos, švietimo ir profesinio mokymo (nuo ikimokyklinio ugdymo iki pirmųjų studijų baigimo) paslaugomis, gauti socialinį būstą, energijos teikimą ir socialinę apsaugą; mano, kad darbo vietos turi būti prieinamos, kokybiškos ir turi būti suteikiamos su jomis susijusios teisės; laikosi nuomonės, kad atlyginimai turi būti padorūs ir į pensijas turi įeiti minimali senatvės išmoka, kad visą gyvenimą dirbę pensininkai galėtų gauti orumą užtikrinančias pensijas; priduria, kad deramų minimalių pajamų visiems sistemos turi apsaugoti nuo skurdo pavojaus ir užtikrinti socialinę, kultūrinę ir politinę įtrauktį remiantis įvairia nacionaline praktika, kolektyvinėmis sutartimis ir valstybių narių teisės aktais; be to, pažymi, kad kuo daugiau valstybės narės investuos į šias įvairias politines priemones, tuo mažiau ilgalaikėje perspektyvoje namų ūkiams reikės taikyti pakankamų pajamų sistemą; pabrėžia, kad šių priemonių reikia imtis visiškai laikantis valstybių narių subsidiarumo principo ir remiantis įvairia nacionaline praktika, kolektyvinėmis sutartimis ar valstybių narių teisės aktais; mano, kad tik taip galima užtikrinti visų žmonių teisę dalyvauti visuomeniniame, politiniame ir kultūriniame gyvenime;

20. dar kartą atkreipia dėmesį į jaunų žmonių, patiriančių ypač didelių ekonominės ir socialinės integracijos sunkumų, poreikius, galinčių per anksti palikti mokyklą; ragina valstybes nares užtikrinti, kad kova su jaunimo nedarbu būtų konkretus tikslas su savo prioritetais, vykdomas pasitelkus konkrečias veiksmų priemones ir profesinį mokymą, remiant ES programas (mokymasis visą gyvenimą, Erasmus, Mundus) ir skatinant verslumo iniciatyvas;

21. pažymi, kad mokyklos nelankymo lygis ir ribotos galimybės įgyti aukštąjį ir universitetinį išsilavinimą yra pagrindiniai veiksniai, lemiantys aukštus ilgalaikio nedarbo rodiklius ir žlugdantys socialinę sanglaudą; atsižvelgdamas į tai, kad strategijoje „Europa 2020“ šiuos du punktus Komisija apibrėžė kaip vienus iš

svarbiausių prioritetinių tikslų, mano, jog ypatingą dėmesį reikės skirti konkrečių priemonių ir politikos krypčių, kuriomis būtų siekiama palengvinti jaunimo galimybes mokytis (skiriant stipendijas, mokslo subsidijas, studentų paskolas ir įgyvendinant iniciatyvas, kuriomis siekiama didinti mokymo dinamiškumą) parengimui;

22. mano, kad Komisija turėtų ištirti jos teisėkūros iniciatyvos dėl minimalaus darbo užmokesčio nustatymo Europos lygmeniu galimą poveikį kiekvienai valstybei narei; visų pirma siūlo, kad šiame tyrime būtų aptariamas atitinkamos valstybės narės tinkamų minimalių pajamų ir minimalaus darbo užmokesčio skirtumas ir jo poveikis patekimui į darbo rinką;

23. primygtinai pabrėžia, kad svarbu priimti kompensavimo taisykles nedarbo draudimo srityje, leidžiančias suinteresuotiesiems asmenims neskursti, skatinti valstybes nares imtis priemonių, kuriomis padedama grįžti į darbo rinką srityse, kuriose trūksta darbuotojų, taip pat palengvinant judumą ES;

24. pabrėžia, kad investicijos į minimalių pajamų sistemas – svarbiausias dalykas siekiant užkirsti kelią skurdui ir jį sumažinti; pabrėžia, kad net krizės metu minimalių pajamų sistemos turėtų būti laikomos ne išlaidas didinančiu veiksniu, o pagrindine kovos su krize priemone; pabrėžia, kad ankstyvos kovai su skurdu skirtos investicijos duoda daugiausia naudos mažinant ilgalaikes visuomenės išlaidas;

25. primygtinai pabrėžia socialinės apsaugos svarbą, visų pirma ligoniams, išmokas šeimoms ir pensijas gaunantiems asmenims bei neįgaliesiems, ir prašo valstybių narių skirti ypatingą dėmesį pažeidžiamiausiems asmenims užtikrinant minimalias jų teises, net jeigu jie nedirba;

26. pabrėžia pagrindinę asmens teisę naudotis ištekliais ir gauti socialinę paramą, kad galėtų gyventi žmogaus orumo nemenkinantį gyvenimą, siekiant visapusiškai ir nuosekliai kovoti su socialine atskirtimi; pagal aktyvią socialinės įtraukties strategiją skatina valstybes nares imtis nacionalinės politikos, kuri būtų naudinga suinteresuotų asmenų ekonominei ir socialinei integracijai;

27. atkreipia dėmesį į vis didėjantį skurstančių dirbančiųjų skaičių ir į būtinybę spręsti šį naują iššūkį derinant įvairias priemones; reikalauja, kad pragyvenimui skirtas atlyginimas visada būtų virš skurdo ribos ir kad darbuotojai, kurie dėl įvairių priežasčių vis tiek gyvena žemiau skurdo ribos, gautų papildomų besąlyginių ir lengvai prieinamų išmokų; atkreipia dėmesį į gerą JAV patirtį taikant neigiamą pajamų mokestį, kuriuo siekiama padėti nedidelį darbo užmokestį gaunantiems darbuotojams pakilti virš skurdo ribos;

28. pažymi, kad savo komunikate „2020 m. Europa: Pažangaus, tvaraus ir integracinio augimo strategija“ Komisija siūlo Europos Sąjungai nustatyti penkis didžiuosius tikslus, iš kurių vienas – 20 milijonų sumažinti asmenų, kuriems gresia skurdas, skaičių; primena, kad šis tikslas yra mažesnis, nei plataus užmojo anksčiau Lisabonos strategijoje numatyti tikslai, kurie, deja, nebuvo pasiekti (įveikti skurdą); mano, kad skurdas ir socialinė atskirtis turi būti panaikinti patikimomis, konkrečiomis ir privalomomis priemonėmis; mano, kad šis siekis yra per mažas ir kad negalima atsisakyti tikslo – Europa be skurdo; mano, kad tam reikia imtis atitinkamų priemonių ir

kad prie šio bendru skaičiumi išreikšto tikslo reikia pridėti tikslą sumažinti skurdą kiekvienoje valstybėje narėje, siekiant ją paskatinti prisidėti prie šio siekio ir įgyvendinant atitinkamas priemones padaryti jį labiau įtikinamą, visų pirma kalbant apie paramos priklausomiems asmenims politiką; mano, kad šis tikslas turėtų būti pasiektas įgyvendinant konkrečias ir tinkamas priemones, visų pirma taikant minimalių pajamų sistemas visose valstybėse narėse;

29. mano, kad reikėtų teikti pirmenybę kovai su socialine nelygybe, o ypač su ekonominiais skirtumais, skirtumais skirstant pajamas ir turtą, skirtumais darbo rinkoje, su socialiniu neužtikrintumu ir nevienoda prieiga prie valstybės socialinių funkcijų, pvz., socialinio aprūpinimo, sveikatos priežiūros, švietimo, teisinės sistemos ir kitų;

30. ragina Tarybą ir valstybes nares apibrėžti strategijoje „Europa 2020“ numatytą kovos su skurdu tikslą remiantis santykiniu skurdo rodikliu (60 proc. vidutinių pajamų riba), patvirtintu Europos Vadovų Tarybos Lakene 2001 m. gruodžio mėn., nes šis rodiklis parodo tikrą su skurdu susijusią padėtį kiekvienoje valstybėje narėje, nes pagal jį skurdas vertinamas kaip santykinis dydis;

31. ragina valstybes nares ES pagrindinį kovos su skurdu tikslą išreikšti konkrečiais ir įgyvendinamais nacionaliniais tikslais, susijusiais su prioritetiniais ES socialinės integracijos strategijos klausimais, pvz., iki 2015 m. pasiekti, kad visoje ES neliktų gatvės benamių, kaip apibrėžta rašytiniame pareiškime Nr. 0111/2007;

32. mano, kad benamių asmenų padėtis nusipelno ypatingo tiek valstybių narių, tiek Europos Komisijos dėmesio ir papildomų priemonių, siekiant tokių asmenų visiškos socialinės įtraukties iki 2015 m., todėl reikia surinkti ir kasmet skelbti palyginamus ir patikimus statistinius duomenis Bendrijos lygmeniu kartu su duomenimis apie pažangą ir su nustatytais tikslais atitinkamose nacionalinėse ir Bendrijos programose kovoje su skurdu ir socialine atskirtimi;

33. mano, kad kiekviena valstybė narė privalo imtis visų priemonių, kad užkirstų kelią finansiniams savo piliečių sunkumams ir būtų išvengta pernelyg didelio jų įsiskolinimo, visų pirma susijusio su bankų paskolomis, numatant apmokestinti bankus ir finansų įstaigas, sutinkančias teikti paskolas nemokiems asmenims;

34. mano, kad visos valstybės narės turi prisiimti aiškų įsipareigojimą dėl aktyvios įtraukties tikslo įgyvendinimo, t. y. įsipareigoti mažinti paramos teikimo apribojimus, investuoti į užimtumui skatinti skirtas paramos priemones, ginti teisę į pakankamas minimalias pajamas ir išsaugoti socialinius standartus, draudžiančius riboti pagrindines viešąsias paslaugas, kad skurstantieji neturėtų mokėti už krizės padarinius;

35. mano, kad įvairialypė minimalių pajamų ir besąlyginių bazinių pajamų visiems sistemos, įgyvendinamos kartu su socialinės įtraukties ir apsaugos priemonėmis, taikymo patirtis rodo, jog tai yra veiksmingas kovos su skurdu ir socialine atskirtimi ir oraus gyvenimo visiems užtikrinimo būdas; ragina Komisiją imtis iniciatyvos ir paremti kitokią valstybių narių patirtį, atsižvelgiant į pažangiąją patirtį ir ją skatinant, ir sudaryti sąlygas individualiai užtikrinti tinkamų minimalių pajamų ir bazinių pajamų modelius kaip skurdo prevencijos priemonę, ir siekiant užtikrinti socialinį teisingumą ir lygias galimybes visiems piliečiams, kurių skurdas gali būti nustatytas remiantis atitinkamais

regioniniais kriterijais, laikantis subsidiarumo principo ir nekeliant klausimų, susijusių su kiekvienos valstybės narės specifika; mano, kad įgyvendinus šią Komisijos iniciatyvą turėtų būti parengtas veiksmų planas, skirtas padėti valstybėse narėse įgyvendinti Europos iniciatyvą dėl minimalių pajamų, atsižvelgiant į skirtingą nacionalinę praktiką, kolektyvines sutartis ir valstybių narių teisės aktus, siekiant įgyvendinti šiuos tikslus:

– parengti bendrus standartus ir rodiklius, susijusius su minimalių pajamų sistemų tinkamumo ir prieinamumo sąlygomis,

– nustatyti kriterijus, kurie padėtų įvertinti, kokiais instituciniais ir teritoriniais lygmenimis (įskaitant socialinius partnerius ir susijusias suinteresuotąsias šalis) gali būti tikslingiau įgyvendintos minimalių pajamų sistemų priemonės,

– nustatyti bendrus rodiklius ir gaires kovos su skurdu politikos rezultatams, padariniams ir efektyvumui įvertinti,

– užtikrinti tolesnių priemonių įgyvendinimą ir veiksmingą keitimąsi pažangiąja patirtimi;

36. pabrėžia, kad tinkamos minimalios pajamos yra neatskiriama oraus žmonių gyvenimo dalis ir kad tinkamos minimalios pajamos bei dalyvavimas visuomeniniame gyvenime yra prielaidos, kad žmonės galėtų visiškai atskleisti savo potencialą ir dalyvauti demokratiniame visuomenės gyvenime; pabrėžia, kad, be to, pragyvenimą užtikrinančiomis pajamomis skatinama teigiama nacionalinės ekonomikos dinamika, o kartu ir gerovės užtikrinimas;

37. mano, kad Komisijos iniciatyvoje dėl garantuotų minimalių pajamų reikia atsižvelgti į Rekomendaciją 92/441/EEB, kurioje pripažįstama „pagrindinė asmens teisė turėti pakankamai išteklių ir gauti socialinę paramą, kad galėtų gyventi oriai“, ir pabrėžia, kad pajamų rėmimo programų pagrindinis tikslas turi būti gyventojų skurdo panaikinimas, suteikiant jiems galimybę gyventi oriai, taip pat užtikrinant teisė gauti deramas neįgalumo ir senatvės pensijas; todėl rekomenduoja Europos Komisijai numatyti bendrą minimalių pragyvenimo pajamų ir pragyvenimo išlaidų apskaičiavimo metodą (prekių ir paslaugų krepšelį) tam, kad būtų nustatytos palyginami skurdo lygio matai ir apibrėžti socialinių veiksmų metodai;

38. ragina valstybes nares, pripažįstant, kad EBPO duomenimis 20–40 proc. atvejų socialinės paramos paslaugomis nepasinaudojama, skubiai imtis veiksmų naudojimuisi parama pagerinti, stebėti nepakankamo naudojimosi parama lygį ir jo priežastis, didinti skaidrumą, naudojantis veiksmingesnėmis informavimo bei konsultavimo priemonėmis ir supaprastinant procedūras, taip pat parengti veiksmingas priemones ir politikos kryptis, skirtas kovai su niekinimu ir diskriminacija, susijusiais su minimaliomis pajamomis;

39. pabrėžia nedarbo draudimo išmokų svarbą užtikrinant deramą gyvenimo lygį gavėjams, taip pat pabrėžia, kad reikia sumažinti pasitraukimo iš darbo rinkos trukmę, *inter alia*, didinant valstybinių užimtumo tarnybų darbo veiksmingumą;

40. pabrėžia, kad reikia priimti taisykles dėl draudimo, kuriomis remiantis kiekvienoje

valstybėje narėje mokamos minimalios pensijos dydis būtų susietas su atitinkama skurdo riba;

41. kritikuoja valstybes nares, kuriose minimalių pajamų sistemos nesusietos su santykine skurdo riba; dar kartą patvirtina savo reikalavimą valstybėms narėms kuo greičiau ištaisyti šią padėtį; reikalauja, kad vertindama nacionalinius veiksmų planus Komisija atkreiptų dėmesį į gerą ir blogą patirtį;

42. atkreipia dėmesį į didelę diskriminaciją dėl amžiaus taikant minimalių pajamų sistemas, pvz., nustatant minimalias pajamas žemiau skurdo ribos gyvenantiems vaikams arba pašalinant jaunimą iš minimalių pajamų sistemų dėl socialinio draudimo įmokų nemokėjimo; pabrėžia, kad tai pažeidžia minimalių pajamų sistemoms taikomus besąlygiškumo ir padorumo principus;

43. pabrėžia, kad reikia skubiai parengti ir taikyti įvairioms sritims, pavyzdžiui, sveikatos apsaugo, būsto, energijos tiekimo, socialinės ir kultūrinės įtraukties, judumo, švietimo, pajamų (pavyzdžiui, Gini koeficientas, leidžiantis įvertinti pajamų skirtumų pokytį), materialinio nepritekliaus, užimtumo, tinkamus ekonominius ir socialinius rodiklius, leidžiančius stebėti ir vertinti kovos su skurdu ir socialinės įtraukties pažangą, kasmet rezultatus pateikiant Tarptautinę kovos su skurdu dieną (spalio 17 d.), pabrėžiant pokyčius ir atsižvelgiant į lyties aspektą, amžiaus grupes, šeiminę padėtį, neįgalumą, imigraciją, lėtines ligas ir skirtingą pajamų lygį (60 proc. vidutinių pajamų, 50 proc. vidutinių pajamų, 40 proc. vidutinių pajamų), taip vertinant santykinį skurdą, itin didelį skurdą ir pažeidžiamiausias grupes; pabrėžia, kad be duomenų apie pinigų politikos rodiklius reikia kaupti ES statistinius duomenis apie ypač didelį skurdą, pvz., benamystę, kuri šiuo metu nepatenka į ES–SPGS taikymo sritį; ragina, kad šie socialiniai ir ekonominiai rodikliai kasmet pranešime būtų pateikiami valstybėms narėms ir Europos Parlamentui diskusijai ir tolimesnių konkrečių veiksmų galimybėms nustatyti;

44. dar kartą primena, kad būtina papildoma parama, skirta būtent labiausiai nepriteklių patiriančioms gyventojų grupėms (neįgalūs arba lėtinėmis ligomis sergantys asmenys, nepilnos arba daugiavaikės šeimos); tokia parama turėtų padengti papildomas susijusias išlaidas, būtent išlaidas asmeninei priežiūrai, specialių įrengimų naudojimui, medicininei priežiūrai ir socialinei pagalbai;

45. ragina Komisiją ir valstybes nares išnagrinėti, kaip įvairūs besąlyginiai pagrindinių pajamų visiems modeliai, skirti skurdo prevencijai, galėtų prisidėti skatinant socialinę, kultūrinę ir politinę įtrauktį, ypač atsižvelgiant į jų „negėdingą“ pobūdį ir jų gebėjimą užkirsti kelią slepiamo skurdo atvejams;

46. mano, kad taikant skurdo mažinimo politiką ir kartu nustatant tinkamas minimalias pajamas valstybėse narėse atvirasis koordinavimo metodas turėtų būti pakeistas, kad valstybės narės galėtų iš tikrųjų keistis gerąja patirtimi;

47. pažymi, kad minimalių pajamų, kaip kovos su skurdu priemonės, tikslas bus pasiektas tik tuo atveju, jei jos bus neapmokestinamos, ir rekomenduoja apsvarstyti minimalaus pajamų lygio susiejimo su komunalinių mokesčių svyravimais klausimą;

48. atkreipia dėmesį į tai, kad dėl socialinės saugos sistemų trūkumų ir dėl besitęsiančios diskriminacijos, ypač darbo rinkoje, patekimo į kraštutinį skurdą rizika yra didesnė tarp moterų, negu tarp vyrų, todėl reikalauja išskirtinių ir daugialypių politinių sprendimų lyties ir konkrečios padėties atžvilgiu;

49. mano, kad skurdas, kurį patiria dirbantys asmenys, atspindi netinkamas darbo sąlygas, ir reikalauja sutelkti pastangas šiai padėčiai pakeisti taip, kad darbo atlyginimas bendrai ir ypač minimalus darbo atlyginimas, nepaisant to, ar juos reglamentuoja įstatymai, ar kolektyvinės sutartys, galėtų užtikrinti tinkamą gyvenimo lygį;

50. prašo integruoti skurdžiai gyvenančius asmenis (kurių integravimo į darbo rinką iniciatyvos turi būti itin skatinamos) ir ragina Komisiją ir valstybes nares užmegzti dialogą su asmenimis ir organizacijomis, atstovaujančiomis skurdžiai gyvenantiems asmenims, jų tinklais ir socialiniais partneriais; mano, kad reikia užtikrinti, kad patiriantys skurdą asmenys, atitinkamos šių asmenų interesams atstovaujančios organizacijos būtų apibrėžtos kaip pagrindiniai suinteresuotieji subjektai, kuriems būtų teikiama tinkama finansinė parama ir kitokie ištekliai bei pagalba tam, kad jie galėtų dalyvauti rengiant, taikant ir stebint politikos kryptis, priemones ir rodiklius Europos, nacionaliniu, regioniniu ir vietos lygmenimis, ypač atsižvelgiant į nacionalines reformų programas, susijusias su strategija „Europa 2020“ ir į socialinės apsaugos ir socialinės įtraukties atvirojo koordinavimo metodo taikymą; be to, pabrėžia, kad reikia imtis priemonių prieš darbdavius, kurie nelegaliai įdarbina socialiai atskirtas grupes už mažesnį minimalų darbo užmokestį;

51. mano, kad reikia imtis aktyvesnių priemonių, skirtų kovai su skurdu ir socialine atskirtimi, siekiant pagerinti labiausiai su skurdo pavojumi susiduriančių žmonių padėtį, ypatingą dėmesį skiriant žmonėms, dirbantiems atsitiktinius darbus, bedarbiams, šeimoms, kuriose vaikus augina vienas iš tėvų, vienišiems vyresnio amžiaus žmonėms, moterims, socialiai remtiniems vaikams, etninėms mažumoms, ligoniams arba neįgaliems asmenims;

52. labai apgailestauja, kad kai kuriose valstybėse narėse, regis, nepaisoma Tarybos rekomendacijos 92/441/EEB, kurioje pripažįstama „pagrindinė asmens teisė turėti pakankamai išteklių ir gauti socialinę paramą, kad galėtų gyventi oriai“;

53. primygtinai reikalauja, kad socialiniai partneriai aktyviai ir lygiomis teisėmis dalyvautų rengiant nacionalinius kovos su skurdu veiksmų planus ir nustatant orientacinius tikslus kiekvienu valdymo lygiu;

54. pabrėžia poreikį vykdant aktyvią užimtumo politiką geografiniu, sektorių ir įmonių lygiu planuoti ir įgyvendinti tikslines intervencijos priemones, taip pat kartu aktyviai dalyvaujant socialiniams partneriams, kad būtų padidintos galimybės patekti į darbo rinką asmenims iš sektorių arba geografinių regionų, kuriuose ypač didelis nedarbo lygis;

55. pabrėžia būtinybę atkreipti dėmesį į atskiras gyventojų grupes (migrantus, moteris, ikipensinio amžiaus bedarbius ir t. t.) siekiant gerinti jų įgūdžius, užkirsti kelią nedarbui ir stiprinti socialinės integracijos pagrindus;

56. ragina valstybes nares ir Komisiją imtis jaunesnių ir vyresnio amžiaus asmenų integravimo į darbo rinką priemonių, nes šias pažeidžiamas grupes stipriai paveikė darbo vietų trūkumas dabartinio ekonomikos nuosmukio metu;

57. pabrėžia, kad taikant minimalių pajamų sistemas turi būti padengiamos šildymo išlaidos, kad vargingai gyvenančios šeimos, susidūrusios su „energetiniu skurdu“, galėtų apmokėti savo sąskaitas už energiją; minimalių pajamų sistemos turi būti grindžiamos faktiškai apskaičiuota namų šildymo kaina atsižvelgiant į konkretaus namų ūkio poreikius, pvz., vaikų turinčioms šeimoms, vyresnio amžiaus žmonėms ir neįgaliesiems;

58. atkreipia dėmesį į tai, kad nors dauguma ES 27 valstybių narių turi nacionalines minimalių pajamų sistemas, tačiau kelios jų neturi; ragina valstybes nares numatyti kelią skurdui užkertančias garantuotų minimalių pajamų sistemas siekiant socialinės įtraukties ir reikalauja, kad jos keistųsi geriausia patirtimi; pripažįsta, kad tuo atveju, jei teikiama socialinė parama, valstybės narės privalo užtikrinti, kad piliečiai žinotų savo teises ir galėtų jomis pasinaudoti;

59. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai ir valstybių narių bei šalių kandidačių parlamentams ir vyriausybėms.

Or. en